

også for gyllen. Men der skal tages initiativer. Det bliver der taget i dag. Vi i Dansk Folkeparti følger nøje, meget nøje, den udvikling, som er inden for gylleseparering, som kan afhjælpe utrolig mange ting og gøre miljøet bedre.

Men som sagt, vi vil ikke være med fra Dansk Folkeparti til på nogen måde at stoppe det her. Vi vil slet ikke være med til at køre en hetz mod landbrugets initiativer. Og som det allerede er sagt: Harmonikravene bliver overholdt, og det er selvfølgelig vigtigt for os. Men så længe man følger lovgivningen, og så længe det, som det allerede er sagt, er i god gænge, skal vi ikke være med til at stoppe på nogen områder.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ebbe Kalnæs som ordfører.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg skal ligesom de foregående med det samme sige, at et stop for udvidelse og nyetableringer af svinefarme i Danmark som en generel beslutning kan heller ikke vi støtte. Det kan vi ikke deltage i.

Da vi for kort tid siden så vandmiljøplanernes evaluering, som selvfølgelig er en evaluering og et kvalificeret bud på, hvordan det går, og hvordan det er gået på det her område, må vi sige, at resultatet jo ikke var nedslående. Det var faktisk ret flot i forhold til de målsætninger, vi havde.

Det, man måske kunne studse over, var, at 8-10 dage, før den skulle offentliggøres – den havde været ude i høring – startede den helt store kampagne fra Dansk Naturfredningsforening, TV-Avisen og forskellige andre med et rapt koordineret indlæg i denne debat. Der blev lavet så meget støj, at man rent faktisk næsten ikke kunne høre evalueringen af vandmiljøplanerne i det spil.

Vi må sige, at det ikke er gået så dårligt endda, når vi evaluerer. Når jeg siger det, er det selvfølgelig ikke ensbetydende med, at der ikke er nogen problemer i forhold til landsbyer og andet, som vi bestemt skal have styr på.

Jeg vil også gerne sige tak til ministeren for indlægget i starten af denne forhandling her, som jo næsten havde karakter af en redegørelse, som jeg synes var god og grundig, og som netop understregede, hvad det er, vi har lavet gennem årene, og at det faktisk ikke er så ringe.

Hvis vi skal sammenligne os med nogle af dem, vi ofte sammenligner os med, nemlig Holland, hvor man har en tæthed af dyreenheder, som måske er fire gange så høj som i Danmark,

og et nedfald af ammoniak og alt det andet, som også er et stort problem, er det ikke, fordi vi skal stræbe efter Holland, men vi må dog holde det, når vi har det med at sammenligne, sådan en lille smule op imod hinanden og sige: Hvor er vi herne lige nu?

Snakken om en kæmpeudvidelse af svineproduktionen generelt eller dyreproduktionen i det hele taget er nok også indimellem lidt overdreven. Der ændres noget hele tiden. Der er en strukturudvikling. Jeg tror i øvrigt, den er rigtig. Jeg tror nemlig, at store, ordentlige svinefarme er bedre end så meget andet, og det gør jeg, fordi jeg synes, vi – nu skal jeg sige det venligt, for det er jo ikke noget med sådan at skælde ud over det, der ikke er sket – bør overveje, om ikke vi kunne gøre det lidt bedre, når det gælder om at prøve at finde løsninger.

Verden har jo ikke overskud af næringsstoffer, men vi har problemer med at styre næringsstofferne og næringsstofferne koncentration. Så det, der vel mere end noget andet ligger for, er, at vi på den tekniske side, inden for de tekniske løsninger, som jeg har sagt det mange gange, må gøre det lidt bedre.

Der har været en tendens til sådan lidt trækken i den ene og den anden ende, og nogle troede, og andre gjorde ikke. Men inden for en lang række andre områder på miljøside, vores møller og alt det andet ikke at forglemme, har vi faktisk været ret gode til det.

Jeg tror faktisk, det er muligt både med hensyn til ammoniakfordampning i staldanlæg og andet at samle det op. Jeg tror faktisk, det er muligt at behandle de her ting på en sådan måde, at de næringsstoffer, der er tale om, kan blive inddæmnet og brugt fornuftigt. I hvert fald er det den eneste sikre vej til for alvor at løse det her problem, samtidig med, som hr. Hans Christian Schmidt var inde på, at også de overordnede rammer for det her selvfølgelig holdes.

Der er bestemte områder, hvor man ikke kan tåle en yderligere udbygning, fordi man af naturmæssige årsager vil give det en alt for høj belastning. Vi må erkende, at dér, hvor der falder meget tæt regn og falder meget med ned, kan det bære mindre osv. Vi må ind selektivt og kigge på det her.

Det næste forslag, der er på dagsordenen, og som jeg også lægger op til, er, at gyllebeholderne kan komme ud i det åbne land, ikke med en generel tendens til at lave et eller andet liberalistisk klondike, men nogle dispensationsmuligheder, der gør, at vi kan lave alternative forslag,